

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ห้ามลงจากเวทีแล้วยังชวนต่ออยู่

สมุดเราฝากเตี๋ยวันนี้โอนได้ทั่วประเทศไทย ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ กรุงเทพมหานคร ไทยพาณิชย์ กสิกรไทย นี่มีทั้งสองแห่ง คือ อุดรก็มี กรุงเทพก็มี โอนได้ทั้งนั้น ให้พี่น้องทั้งหลายตั้งอกตั้งใจทุกคน คราวนี้เป็นคราวสำคัญของเราแล้วนะ หลวงตาก็ตะเกียกตะกายเต็มเหนี่ยวทุกอย่างในครั้งที่สอง บอกแล้ว ครั้งที่หนึ่งก็เคยพูดให้ฟังแล้ว ครั้งที่สองก็เป็นครั้งใหญ่โต อุ่มชาติไทยเราทั้งประเทศเกือบเป็นเกือบตาย ก็ค่อยพอลมหายใจมีบ้างเวลานี้ จึงได้เตือนพี่น้องทั้งหลายให้ต่างคนต่างอุมกันชาติไทยของเรา คนละเล็กละน้อยไม่สำคัญ ฝนตกทีละเม็ด ๆ เห็นไหมท่วมเมืองอุดรขนาดนี้ยังไม่ได้ลดเลย นั้นเห็นไหมตกไม่หยุดไม่ถอยท่วมได้ อันนี้เหมือนกันเมืองไทยของเราขึ้นได้ด้วยอำนาจแห่งความรักชาติความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันนี้ ได้ทั้งนั้นแหละ ให้พากันอุตสาหะพยายามตั้งอกตั้งใจนะ

สำหรับหลวงตานี้เรียกว่าสุดเหวี่ยงแล้ว ช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้สุดเหวี่ยงจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา นะ ถึงขั้นคอขาด-ขาดเลย พี่น้องทั้งหลายฟังไม่ได้ออกใช้เฉย ๆ นะเต็มอยู่ในนี้ ถึงขั้นไหนที่จะควรออกขั้นไหน ๆ จะออก ๆ คอขาด-ขาด ให้คอพี่น้องชาวไทยยังเหลืออยู่ คอหลวงตาบวขาดเพื่อพี่น้องชาวไทยจะได้รักษาศาสนาสืบต่อไป ด้วยความสัตย์ความจริงของหลวงตาที่เสียสละคอทั้งคอ หลวงตาขนาดนั้นนะพี่น้องทั้งหลายจำเอา เพราะทำอะไรไม่ทำเล่น คราวนี้เป็นคราวจริงมากที่สุดทีเดียว เอาจริงเอาจังมากที่สุดทีเดียว จะไปตามจังหวะ ๆ เลย ถึงขนาดคอขาด-ขาดเลยให้ถอยไม่มี เข้าใจไหม นี่ละอุมชาติบ้านเมืองศาสนาอยู่กับเมืองไทยเรา

เราก็เป็นลูกพระพุทธเจ้า เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมแล้วเสีย พระพุทธเจ้าไม่ว่าอะไรแหละ พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญประโยชน์ส่วนรวมมาตั้งแต่ตรัสรู้แล้ว เล็งญาณดูสัตว์โลกก่อน นั้นเห็นไหมละ นี่เราก็เหมือนกัน จึงได้ประกาศตนออกมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ก่อนที่จะประกาศพิจารณาเต็มหัวใจแล้ว บอกแล้ว ทุกอย่างบอกหมด ๆ มาเป็นลำดับลำดับ พิจารณาเต็มกำลังความสามารถทุกแง่ทุกมุม จึงได้ออกมาประกาศ เมื่อขึ้นเวทีแล้วต้องเอาเลยไม่มีถอย ได้ทำมาอย่างนั้น ถ้างได้ตัดตัดสินใจแล้ว พิจารณาเต็มกำลังแล้วออกละที่นี้ ถ้าออกแล้วออกไม่ถอยเลย ขนาดไหนที่ควรจะสละแบบไหน ๆ สู้แบบไหนออกทั้งนั้น ๆ ไม่มีคำว่ากลัว ไม่มีคำว่ากลัว มีแต่ธรรมล้วน ๆ ฟุ้งเลยเทียว คำว่ากลัวว่ากลัวเราไม่มี กลัวเป็นกลัวตาย หรือกลัวอย่างนั้นหาญอย่างนี้

เราไม่มี แพ้ชนะเราไม่มี ในธรรมทั้งหลายไม่มี เหนือทุกอย่างแล้ว เรานำธรรมมาสอนที่
น้องทั้งหลาย จึงได้เสียสละด้วยความเป็นธรรม เพื่อพี่น้องชาวไทยเราด้วยความเมตตา

พวกมันตั้งอกตั้งใจนะ คราวนี้เป็นคราวที่เด่นมากทีเดียวเมืองไทยเรา ทั้งเลวก็เลว
สุดยอด เราก็ไม่เคยเห็นเมืองไทยเรา ตั้งแต่เป็นเมืองไทยมาก็เลวสุดยอดคราวนี้ ดีไม่ดี
กำลังไฟนรกจะเผาทางเมืองฝู้อีก โฟมมนุษย์นี่กำลังเผาจะจมทั้งเมืองไทยเรา จึงได้
พยายามกันรื้อฟื้นขึ้นมาทั้งทางด้านเมืองฝู ทั้งทางด้านเมืองมนุษย์ ทางด้านเมืองฝูให้รู้
จักศีลจักธรรม ให้รู้จักดีจักชั่ว ให้รู้จักแพ้และให้รู้จักชนะ อย่าเอาตั้งแต่ที่รู้มานะที่จะ
เป็นไฟเผาหัวของตัวเองโดยถ่ายเดียว ไม่ถูกต้องเลยเราเป็นลูกมนุษย์แท้ ๆ มนุษย์เป็น
ลูกชาวพุทธเสียด้วย ไม่สมควรอย่างยิ่ง

ตั้งแต่นักมวยเขาขึ้นต่อกรกัน แพ้เขาก็ยังยอมรับว่าแพ้ เห็นไหมละ ไอ้นักมวย
ของชาติไทยเราทำไมไม่รู้จักแพ้ พิจารณาซิ นอกจากเป็นกองมูตรกองคูกองใหญ่
หลวงที่เก็บไว้ตามลำพังมัน มันก็เหม็นอยู่ตามลำพังมัน ถ้าไปตีกองมูตรกองคูใหญ่ ๆ
นั้นออก ตีกระจายไปทั่วเมืองไทยเป็นยังไง เมืองไทยอยู่ได้ไหม นี่ละกองมูตรกองคู
มันเลวก็ให้รู้ว่ามันเลว ก็ให้มันอยู่ตามสภาพของมัน มันก็ไม่มีฤทธิ์มีเดช ไม่ทำความ
เดือดร้อนแก่ประเทศชาติบ้านเมืองนัก ถ้าไปตีกองมูตรกองคู คือประกาศความเลว
ร้ายของตนออกมาเป็นความดีความงาม นี่ยิ่งเหมือนกับตีกองมูตรกองคู ตีกระจายไป
ทั่วบ้านทั่วเมือง ใครจะดูไม่ได้ฟังไม่ได้ว่านั่นเลย คนทั้งประเทศนี้จะฟังไม่ได้ดูไม่ได้เลย
กองมูตรกองคูอันใหญ่หลวงที่ตีกระจายออกไปตีจุมูกคนนั้นนะ มันจะดูได้เมื่อไร

แพ้ต้องยอมรับว่าแพ้ จึงเรียกว่ามนุษย์ สมนักช็อกกับนามว่าเรียนมาสูง ไม่ใช่
เรียนมาเพื่อกัดเพื่อฉีกคนอื่นคนใด โดยไม่คำนึงถึงความผิดถูกชั่วดีในหลักวิชาที่เรียน
มาบ้างเลย ดูไม่ได้ เลวกว่าเด็กคนประเภทนี้ เด็กเขาไม่ได้ตำหนิ ผู้ใหญ่มีความรู้สูงแต่
ความเลวยิ่งกว่าเด็กไปอีกแล้วเลยนรกอเวจี อย่าให้มีในเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธนะ
ผิดถูกประการใดยอมรับฟังเสียงกันถึงถูกต้องดิงามคนเรา อย่าเอามือเขียนดินลบ มือ
เขียนเอามือลบมันถึงถูก ยอมรับก็ต้องยอมรับซิ อย่ามาทำแบบเลว ๆ ร้าย ๆ เพิ่มเข้า
ไปอีก ๆ มันจะเผาหัวเจ้าของนะ

ความเลวร้ายไม่ไปไหน ความดีก็ไม่ไปไหน ใครทำดี-ดีไปเรื่อย ๆ คนนี้ไม่ไป
ไหน คนชั่วทำชั่วเท่าไรยิ่งเลวลงไป ให้ความชั่วเป็นความดีเป็นไปไม่ได้ ชั่ววันยังค่ำ สิ่ง
สมมากเท่าไรยิ่งชั่วหนักลงไป ๆ จมทั้งเป็นเลยนะ ดีก็เหมือนกัน ดีสู้ไม่ถอยเอาไม่ถอย
ดีขึ้นจนเด่น เลิศเลอ นี่ละความดีก็ไม่ถอย เป็นผลทวีคูณ ความชั่วไม่ถอยเป็นผลทวีคูณ
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราเป็นลูกชาวไทย จึงขอให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ก็เคย
ประกาศก้องให้ทราบแล้ว นับแต่ทางฝ่ายชาติไทยของเรานับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา

แล้วก็พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้ดูพระพักตร์ของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และดูพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในฐานะเราเป็นลูกศิษย์มีครู ลูกศากยบุตร เป็นพุทธบริษัทของพระพุทธเจ้า ให้ฟังเสียงดีเสียงชั่ว ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังเสียงเหตุเสียงผลมันถึงถูก อย่าฟังตั้งแต่เสียงทูลีมานะ นี่เทวทัตจมลงในรกอเวจี เตียวนี้ยังไม่ได้ขึ้นนะ

ยังประมาทพระพุทธเจ้าอยู่หรือว่าพูดไม่จริง พระเทวทัตก็ไม่จริง แล้วใครเป็นคนจริงเวลานี้ เรากำลังสั่งสมไฟเผาหัวเราอยู่นี้หรือเป็นคนจริง ต้องมาถามตัวเองด้วยซิ จะได้เห็นความบกพร่องและสมบูรณ์ของตัวเอง ไม่ถามตัวเองไม่ได้นะ คนไทยทั่วโลกมีหัวใจด้วยกันทุกคน ดีชั่วรู้ด้วยกันทุกคน ทำไมใครจะไม่รู้ดีรู้ชั่ว ฝันไปทำไม่ฝันความชั่ว ซ้ำลามกที่จะสร้างฝันสร้างไฟเผาไหม้คนอื่น แล้วเป็นการจมในตัวเองเป็นอันดับแรกต่อไป ไม่สมควรอย่างยิ่ง ขอให้นำไปพิจารณา อะไรที่ดีที่งามแล้วสังคยอมรับว่าดีงาม ตามหลักธรรมยอมรับแล้วให้ยอมรับ อย่าฝืนอรรถธรรม อย่าฝืนสังคม ที่ยอมรับแล้วด้วยความเป็นธรรม จะผิดทั้งเพ ๆ

โลกเราอยู่ได้ด้วยการยอมรับกันนะ ไม่ได้อยู่ได้ด้วยการเผากัน แพ้ยังไม่ยอมแพ้ ยังชวนต่อย เขาหามลงจากเวทีแล้วยังชวนต่อยอยู่ มันไม่สลดสังเวชหรือ หามใส่เปลลงไปแล้วยังมาชวนต่อยเขาเรื่อย ๆ ไม่ยอมรับว่าผิด ตัวผิดไม่ยอมรับผิด อย่างนั้นใช้ไม่ได้เลย ดูไม่ได้ ยิ่งจะประกาศความเลวร้ายของตัวเองให้โลกได้เห็นชัดเจนขึ้นไปอีก ไม่มีขึ้นดีเลย ขออย่านำมาใช้ในเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองพุทธและเมืองเหตุผลทั้งหลาย ขอให้ใช้ในวงเหตุผล มนุษย์เราจะอยู่กันได้ เรื่องทูลีมานะเรื่องอวดดีบอวดดีทั้ง ๆ ที่เลวสุดยอดนี้มันไม่ดีได้แหละ นับวันมันจะเลวลงไปโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งจมต่อหน้าต่อตาคน นอกจากเจ้าของตัวเป็นตัวจมสำหรับเจ้าของแล้ว ยังจะจมให้ประชาชนได้เห็น เกิดความสลดสังเวชต่อความจมดิ่งแห่งความเลวร้ายของตัวเองต่อไปอีกนะ ขออย่านำมาใช้ในเมืองไทยเรา

อะไร ๆ ก็ต้องยอมรับกันมนุษย์เราอยู่ด้วยกัน ไม่ยอมรับไม่ได้นะ มนุษย์เราเป็นสัตว์หมู่สัตว์พวก ตั้งแต่หมากัดเขา เขียนมัน มันยังยอมรับ พูดตรง ๆ เราเห็นนี้หมาของเราชื่อไอ้หมี หมาตัวนี้เป็นตัวสำคัญมาก ตั้งแต่มันเกิดมาที่แรกหัวยังไม่เท่ากำปั้น ตัวเล็ก ๆ เราดูท่าทางมัน เราก็พูดสนุกไปแบบเรากับหมานั่นแหละ หมาที่นี้มันหลายตัว เพราะฉะนั้นเวลาขึ้นเวทีเทศน์ หมาจึงขึ้นด้วยทุกที อย่างน้อยก็ไอ้ปุกก็ ไอ้หมี ไอ้หยอง ละขึ้น เพราะเวลาเทศน์มันมาหาเราบนเวที มึงมาอะไรไอ้หยอง แน่ขึ้นแล้วติดเทปแล้ว มึงมาอะไรไอ้หมี มึงมาอะไรไอ้ปุกก็ มันก็ขึ้นเวที ๆ

ตั้งแต่ไอ้หมีเรามันไปคาราม เฮ้อ ๆ ใส่เขา พอเอาไม้เรียวใส่หลังเป็ยะ มันไม่เห็นไม้เรียวนะ มันมัวแต่ขู่เขาฟ้อ ๆ ไอ้หมีนี่ เราบอกมาตั้งแต่ต้นหมาตัวนี้ ระวังนะหมาตัวนี้ไม่เหมือนหมาทั้งหลายนะ ตัวเล็ก ๆ นั้นรู้ภาษาอะไร ให้ระวังหมาตัวนี้ ดูมันไม่เหมือนใครนะ มันอวดฤทธิ์นะหมาตัวนี้ มันอวดฤทธิ์วางท่าใหญ่ตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่ทางมันก็กุด พวกเหล่านั้นเขามีหางยาวทั้งนั้น มันเอาหางกุดหางตัวนั้นไปสู้เขา ด้วยทิวี่มานะของมัน มันหางตัวนะ หมาเหล่านั้นหางยาวทั้งนั้นเขายังไม่เห็นมีอะไร ถ้าเป็นดาบเขาก็กยาวขนาดไหนดาบเขานะ ไอ้หมีนี่ดาบไม่ถึงคืบยังขู่เขาฟ้อ ๆ เราก็บอกมันก็เป็นมาโดยลำดับจนกระทั่งทุกวันนี้ผิดไหมล่ะ

ที่นี้ก็วันหนึ่งอยู่นี่ละ มันไปก็ขู่เขาฟ้อ ๆ จะกัดเขาล่ะซี ไม้เรียวใส่หลังเป็ยะเท่านั้นหมอบเลย เห็นไหมล่ะ ตีลงไปเท่าไรยิ่งหมอบใหญ่ ๆ เราดูอยู่นี่พระตีนะ เขายอมแล้วก็ต้องหยุดชัการตีนี้ พระยังกระหน่ำอยู่ กระหน่ำหลังไอ้หมี ไม้เรียวกระหน่ำหลังมันอยู่ พระก็ไม่รู้จักประมาณเข้าใจไหมล่ะ เขายอมแล้ว คือเขาขู่หมาตัวอื่น แล้วก็ไปตีหลังเขา เขาก็ยอมว่าเขาผิด เขาหมอบแล้ว พระยังฟาดหลังเขาอยู่เรื่อย บอกเขายอมแล้วทำไมไม่หยุด พระยังฟาดหลัง เราถือไม้หรือถืออะไรไม่รู้ ไปก็ฟาดหลังพระ เข้าใจไหม พระจึงได้ยอม เราเป็นผู้ไปตัดสินเอง ก็เห็นอยู่นี่นะ ไอ้หมีไปขู่เขา พระไปฟาดหลังไอ้หมี ไอ้หมีหมอบยอมรับ นั่นเห็นไหมไอ้หมีหมอบ พระยังไม่รู้ว่าไอ้หมียอมหรือไม่ยอมยังหวดเรื่อย เราก็จฟาดหลังพระล่ะซี เขายอมแล้วทำไมไปตีเขาอีกพระนี่ ชัดหลังพระเข้าไป นี่ฟังเอาเป็นคตินะพี่น้องทั้งหลาย พุดอย่างนี้เป็นคติทั้งนั้น

การไม่ยอมตัวว่าผิดนี้ไม่มีใครดูได้เลย การยอมตัวว่าผิด แม้แต่ไอ้หมีหางตัวนั้นก็ยังได้ชมมัน มันยอมรับว่าผิด เรายังตำหนิพระอีกไม่รู้จักประมาณในการเขียนหมา ฟาดหลังพระอีกทีหนึ่ง เรานี่ฟาดหลังพระเข้าใจไหม เอาไปพิจารณาทุกคน การพุดนี้เป็นโลกหรือเป็นธรรม เราเอามาพุดเป็นคติเครื่องเตือนใจพี่น้องทั้งหลาย การยอมรับกันเป็นความถูกต้องดีงามแล้วในทางเหตุผล ไม่ใช่ยอมรับแบบดื้อ ๆ แบบไม่ลง ยอมรับด้วยปากพอลับหลังฆ่ากัน ใช้ไม่ได้นะ ธรรมต้องยอมรับทั้งที่แฉ่งที่ลับ ต่อหน้าลับหลัง ต้องยอมรับ เรียกว่าเป็นธรรม อันนี้เรายอมรับกันก็ต้องเป็นอย่างนั้นซี โลกู้ทั่วหน้ากันฝืนหาอะไร

จะเอาอะไรมาเป็นความเลิศเลอจากความชั่วนี้มีที่ไหน ถ้าเลิศเลอจากความชั่ว โลกนี้มันอยากทำชั่วอยู่แล้ว แต่มีธรรมบังคับไว้เท่านั้นมันถึงพอดูได้ นี่เราจะเอาความชั่วมาใช้ในตลาดมนุษย์เรา เฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยหรือ ดูไม่ได้นะ อย่าพากันทำ ให้ยอมรับ ถ้าอยากให้สังคมสงบร่มเย็นเป็นคติตัวอย่างแก่กุลบุตรสุดท้ายภายหลัง ให้มีผู้แพ้ผู้ชนะ ผู้ยอมรับ ผิดถูกประการใดต้องยอมรับกัน มนุษย์เราอยู่ร่วมกันจะฝืนกันไม่

ได้ มีแต่ความเลวร้ายต่อไป จะดีไม่มีเลย เราจะฝันทำความชั่วด้วยความเลวร้ายของเรา
 เพิ่มเข้าไปอีกนี้เพื่อความดี ไม่มีทาง ให้ระดับดับสิ่งเหล่านี้ทันที จะเรียกว่าเป็นลูก
 มนุษย์โดยสมบูรณ์แบบ พวกกันจำเอานะ โลกเขายอมรับทั้งโลก เราคนเดียวมาอวดโลก
 อยู่ได้ยังไง ฟังซินะ โลกเขายอมรับกันทั้งโลก เรามาอวดฤทธิ์อวดเดชของเรา ไม่ยอม
 รับคนเดียว เลวคนเดียวขอตายในโลก นี่ใครจะดูกันได้ พิจารณาซิ ต้องยอมรับกันมัน
 ถึงถูก

นี่ก็ได้พยายาม ที่นี้ต่อไปให้พากันพยายามทุกคน ๆ เงินที่ควรจะโอนก็โอนมา
 ได้ตั้งที่ว่านะ คือเราได้ประกาศ เงินนี้เราได้แบ่งเป็นสองภาคแล้วเวลานี้ หลังจากได้
 พิจารณาถึงเรื่องทองคำแล้ว จึงได้แยกไปทางทองคำ นี่ก็จะแยก ตามธรรมดาทองคำจะ
 มีน้ำหนักมากกว่าตลอดไป ส่วนที่เราจะช่วยทางชาติบ้านเมืองนี้ก็เรียกว่าถูกละออกไป ไม่
 ได้ออกไปอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ส่วนทองคำนี้ใส่เข้าเลย ๆ ด้วยความมุ่งมั่นของเรา
 อย่างนั้นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายบริจาครมา เราจะเป็นคนคัดคนเลือก ชั่งน้ำ
 หนักของสมบัติเหล่านี้เพื่อเข้าสู่คลังหลวงและเพื่อประเทศไทยของเราเองแต่ผู้เดียว เรา
 จะเป็นผู้พิจารณาเอง

ดังที่เคยปฏิบัติมาแล้วก็รู้สึกที่ไม่เห็นมีอะไรข้องใจนะ ภาคภูมิใจตลอดมา ด้วย
 การพิจารณาทุกสัปดาห์แล้วออก ออกแ่งไหนถูกทั้งนั้น ๆ ไม่เห็นผิดนี่ นี่ก็แบบ
 เดียวกัน เงินสดนี้เราจะแยก ตั้งแต่นี้ต่อไปแยก เพื่อสงวนทองคำเข้าสู่คลังหลวง ๆ ให้
 มาก เรามีมากมีน้อยเพียงไรอยู่ข้างนอกไม่เป็นไรแหละ ถูกลักไป อะไรขาดแคลนก็
 ขาดแคลนกันไป ขออย่าให้ทองคำซึ่งเป็นหัวใจของชาตินี้ขาดแคลนและขาดไป ถ้าง
 ขาดแคลนและขาดไปคนไทยตายทั้งชาตินะ ทองคำขาดเท่านั้นเท่ากับหัวใจเราขาดเลย
 ส่วนสมบัติเงินทองที่ช่วยพี่น้องชาวไทยทั่วไปนั้นไม่ตาย ถึงทุกข์ยากลำบากก็ยังมีหัวใจ
 เป็นที่หายใจอยู่ คือทองคำรับประกันไว้แล้ว เราคิดขนาดนั้นนะ เราจึงต้องได้ยื่นเข้าสู่
 ทองคำเสมอ

นี่ก็ยังไม่ได้อุบัติ โอนมาทางไหน ๆ บ้างยังไม่ได้อุบัติ พอโอนมาก็เข้า
 ธนาคาร ๆ แล้วก็ค่อยดูทีหนึ่ง จากนั้นก็คัดเลือก ๆ เรื่อย ๆ พอสมควรที่จะเข้าซื้อทอง
 คำเมื่อไรเราทำเอง ไม่ยากแหละ ขอให้สมมติเถอะ เมื่อมีแล้วมีปัญญามีหัวใจคิดแหละ
 คนเราคิดได้ ปัญญา ก็ออกได้ ถ้าไม่มีเลยนี่คิดเท่าไรก็อกแตกตายเปล่า ๆ พี่น้องทั้ง
 หลายให้พากันอุทิศสำหรับพยายามนะ อย่าไปถืออุปสรรคนัก น้ำท่วมเมืองอุดร ๆ น้ำโกโก้
 กาแฟท่วมปากพระจนเป็นบอบโกโก้กาแฟท่านไม่เห็นพูด มันยังงัยพวกนี้ พวกนี้พูดอ้อ
 ๆ แอ้ ๆ น้ำท่วมเมืองอุดร ๆ ถ้าเผื่อว่าพระวัดป่าบ้านตาดไปออกปากพูดกันบ้าง เมือง
 อุดรจะไม่แตกเหวอ

ทำไมน้ำท่วมเมืองอุดรเพียงวันสองวันสามวันเท่านั้นเสียงร้องแแง ๆ น้ำโกโก้กาแฟท่วมปากอาดมาวัดป่าบ้านตาดมากี่ปีก็เดือน พวกอาดมาไม่เห็นพูด ยังโบกมือให้เอามาเพิ่มอีกให้ท่วมอีก ๆ แล้วเป็นยังไง อุดรกับวัดป่าบ้านตาดอยู่ใกล้กันแท้ ๆ มันเป็นอย่างไง ถ้าพระท่านว่าอย่างนี้พวกท่านทั้งหลายจะอยู่โลกไหนละ แล้วมีหลวงตาบัวเป็นหัวหน้าเสียด้วยดีด้วยนะ หลวงตาบัวไปข้างหน้าตีปากนั้นปากนี้ มันปากเปราะพวกนี้ ปากข้านี้ปากโกโก้กาแฟไม่เห็นเปราะ ปากพวกนี้มันปากเปราะ น้ำท่วมเมืองอุดรเข้าไม่ได้สามวันสี่วัน น้ำโกโก้กาแฟท่วมปากอาดมาทำไม ไช้คำเดียวตายหมดพวกนี้ เอาละหยุด เรากลัวพวกเมืองอุดรตาย

เราเห็นใจเขาที่เขื่อนนี้นะ เราทบทวนพิจารณาทุกอย่าง เราไม่ได้ทำเล่น ๆ เราบอกแล้ว ที่น้ำท่วมเมืองอุดรนาน ๆ เพราะอะไร คือเขาชะลอ ๆ ชะลอเขื่อนใหญ่ เขาเปิดเรื่อย ๆ ถ้าไม่เปิดไม่ได้ ทางนี้ไหลเข้าไปเขื่อนพัง เมืองอุดรตายหมดเลย เขาจึงต้องทยอยเปิดให้พอเหมาะสมพอดี เมืองอุดรจะท่วมบ้างไม่เป็นไร ไม่เสียหายมากเท่ากับเขื่อนพัง แล้วทับเมืองอุดรทั้งเมืองจมไปเลย อันนี้เสียหายมากที่สุด พูดไม่ออกเลยว่ันเถอะ เขาจึงต้องพยายาม ทางเขื่อนเขาก็เต็มเหนี่ยวของเขาเหมือนกัน ทยอยออกเปิดออกเรื่อย น้ำถึงจะท่วมบ้างก็พอทนกันไป เพราะรักษาเขื่อนไม่ให้พัง แล้วก็เท่ากับรักษาคคนทั้งเมืองอุดรอีกด้วยไม่ให้แหลก เราถึงเห็นใจเขา เพราะน้ำคราวนี้มาจริง ๆ จะเอาให้พังจริง ๆ นี่มันก็ค่อย ๆ เบาลไป เบาลไปมันก็ไหลตลอดว่าไงเข้าเขื่อน เขื่อนไม่เปิดไม่ได้ เมื่อหยุดสักพักหนึ่งเท่านั้นท่วมเลย ทนไม่ไหวก็พังเลยแหละเขื่อน เขาจึงต้องเปิดออก เปิดออกเรื่อย ๆ พวกเราก็คงทนเอาไม่เป็นไรแหละ

ฝนหยุดมาได้สามสี่วันแล้วนะ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ฝนไม่ตกมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ วันที่ ๑๒ เป็นวันที่น้ำลดบ้าง วันที่ ๑๑ ขึ้นเต็มเหนี่ยวเลย พอวันที่ ๑๒ ก็มีลดบ้าง จากนั้นมาถึงวันที่ ๑๔-๑๕ น้ำตามท้องนาไม่ค่อยมีละ มันไปอยู่เขื่อน จากเขื่อนมันก็ไปท่วมเมืองอุดร ร้องแแง ๆ อยู่ ทางโกโก้กาแฟเราอยู่เหนือน้ำเราอยู่สบายเลย ทางโกโก้กาแฟวัดป่าหลวงตาบัวนี้อยู่เหนือน้ำ อยู่สบาย มีแต่โบกมือเสียบ ๆ โกโก้กาแฟมีเท่าไรไปเอามา ไม่พูดแต่โบกมือ ถ้าเขาว่าโบกอะไร ๆ ก็ว่า พวกนี้มันเชื่อ ไม่เอาโกโก้กาแฟมาให้หลวงตาโบกมือเท่านั้นยังไม่รู้เรื่องเลย พวกนี้โง่มาก เราจะว่าไง เอาละ พูดไปมันแตกแขนงไป ทั้งตกลงขบขันไปในตัวนั่นแหละ ก็พูดกับลูกศิษย์จะให้อะไร พูดกับคนอื่นก็เป็นอย่างหนึ่ง พูดคึกคักนี่ก็มีเข้าใจไหม แบบคึกคักแบบสุขภาพก็มี เอามาใช้ได้ทุกอย่างนั่นแหละ ถ้าแบบไอ้หมึกก็ต้องเอาไม้เรียวใส่กันเลย มันคนละแบบเข้าใจไหม มันต้องใช้หลายแบบซี เดี่ยววัดอันนั้นแบบนั้นออกมา เดี่ยววัดแบบนี้ก็ออกมาเรื่อย พอเห็นไอ้หมึกมันไม่ออกมาจะว่าไง

พูดนั้นพูดนี้เลยไม่จบ เรื่องธรรมะก็เลยไม่ได้อะไรวันนี้ เอาส่วนรวมเลยวันนี้เนะ เอาหลักธรรมเป็นหลักของชาติบ้านเมืองของชาวพุทธเรา คือยอมรับกัน นี่คือความถูกต้องแล้ว ฝืนกันไม่ได้ อยู่ร่วมกันไม่ได้ แตก ไฟเผากันแหลก ถ้าฝืนเป็นอย่างนั้นเนะ ต้องยอมรับ ทั้ง ๆ ที่เลวจะรอดที่อยู่ไม่ได้ เลวต้องบอกว่าเลววันยังค่ำ ดีต้องบอกว่าดีวันยังค่ำ นี่ถูกต้องตามหลักความจริงซึ่งเป็นหลักธรรม ธรรมท่านยอมรับ ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว ธรรมยอมรับตลอดไป ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าดี ดีตำหนิว่าชั่วอย่างนี้ไม่ดี ดีต้องบอกว่าดี แล้วก็ตำหนิชั่ว นั้นเป็นธรรมดา

นี่ก็เหมือนกันเราอยู่ร่วมกัน เรานำธรรมมาเพื่อพี่น้องทั้งหลายนี้ คือนำธรรมมา ล้วน ๆ ธรรมล้วน ๆ นะ อย่างไรก็ตามที่เราพูดอย่างนี้เราไม่ได้เป็นคู่กรณีของใคร ๆ ทั้งนั้น แต่เป็นธรรมเหนือ ที่เอามาสอนโลกเราเนี่ย เราจึงสอนได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ผิด ถูกชั่วดีประการใดจะพูดตามอรรถตามธรรมล้วน ๆ เลย ไม่ได้มีส่วนที่ว่าเข้าไปเกี่ยว ข้องกับฝ่ายนั้นพวกนี้ เราไม่มี พวกไหน ๆ ถ้าพูดตามส่วนแล้วก็เหมือนแขนซ้ายแขน ขวา พวกไหนก็แขนซ้ายของเราแขนขวาของเรา ก็คนชาติไทยของเรา แล้วทำใจจะให้ดี ให้ต่างคนต่างรักษาอวัยวะของตัวเองให้ดี อวัยวะเป็นส่วนใหญ่ส่วนรวม จะเคลื่อนไหวไป มาในส่วนปลีกย่อยของอวัยวะส่วนย่อยที่นำไปทำหน้าที่การทำงาน ให้หาผลประโยชน์เข้ามาสู่ส่วนรวมอันใหญ่โต อย่าเอาส่วนปลีกย่อย เช่น มือซ้ายมือขวาไปกว้านเอาฟันเอา ไฟมาเผาอวัยวะส่วนใหญ่ ให้เป็นเถาเป็นถ่านไปหมดนี้ใช้ไม่ได้เลย นั้น หลักใหญ่มันก็ อยู่อย่างนั้น นี่ท่านเรียกว่าหลักธรรม

ดังที่พูดแล้วตะกี้เนี่ย หรือเรียกว่ามาซ้ำอีกก็ได้ ที่เรามาช่วยพี่น้องทั้งหลายเราช่วย จริง ๆ เราไม่ได้ทำเล่น ๆ ถึงขนาดที่ว่ามันควรจะขอขาดเราจะขาดทันทีเลย ที่จะให้เรา เสียตายคอเรายังกว่าอรรถกว่าธรรมนี้เป็นไปไม่ได้ว่างั้นเลย ธรรมต้องมอบเป็นเบอร์ หนึ่งเลย คอเรา เอ้า ขาดไปขาดเพื่อธรรมไม่เป็นไร เราทำขนาดนั้น ต้องเป็นไปตาม อรรถตามธรรมเท่านั้นเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ว่างั้นเลย การไปกรุงเทพฯ ก็ต้องได้รอเสีย ก่อนคอยฟังเสียงก่อน แล้วเราก็ก็นั่งไปแล้วส่งไปทางนายกนะ คือเรื่องที่เราสอดแทรก เข้าไปโดยทางนั้นไม่ทราบ แต่ทางนั้นก็เกรงใจก็เลยเปิดทางให้ทางนี้เข้า

งานหนึ่งเป็นงานใหญ่โตทั้งวันเลย ตามธรรมดางานนั้นจะทั้งวัน งานของเรา ก็เหมือนหนึ่งเป็นงานของชาติ ก็จะไปแทรกเข้า โอ้ย ไม่เอา พอทราบแล้วปิดออกทันที ให้ทางนั้นทำเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มหน้าที่ของตน อันนี้เข้าเมื่อไรก็ได้ ไม่เห็นรีบเห็น ค่วนอะไร อันนั้นเป็นการรีบการด่วนตามเวล่ำเวลาในหน้าที่การงานนั้นด้วย จึงต้องยก ให้เป็นใหญ่เลยเทียว ด้วยเหตุนี้เองจึงเพียงรอฟังทางนั้นจะว่างเมื่อไรแล้วบอกมา เราก็ บอกอย่างนั้น คือเราไม่เร่งไม่รีบ เพราะงานเราไม่ใช่งานด่วนอะไร เมื่อมีช่องว่างเมื่อไร

ทางนั้นตกลงมาแล้ว เราค่อยปฏิบัติตามไม่เสียหาย แต่งานที่จะทำวันที่ ๒๐ นี้ถ้าเคลื่อนคลาดเสียหายมากมาย นั้นเห็นไหม เราจึงรักษาผลประโยชน์ทางนั้นไว้ให้มาก นี่จึงว่าเปิดให้เลยทางนั้นว่างเมื่อไรค่อยพิจารณากัน วันที่ ๒๐ จะแจกรางวัลทั่วประเทศ มันของน้อยเมื่อไร เปิดงานตั้งแต่เช้ายัน ๕ โมงเย็น แล้วงานเรานี้จะไปแทรกอีกมันดูไม่ได้นะ เปิดก็เปิดให้เต็มที่เลย

นี่ทองคำเราก็ได้อีกแล้ว ๑ กิโล เป็น ๓๒ กิโลแล้ว ดีไม่ตีมันจะฟาดเข้าไป ๓ แห่งมั้ง ที่แรกได้แห่งหนึ่ง แห่งที่สองควรบุก บุกว่างั้นนะ ไม่ควรบุกก็รอจังหวะ พอสุดท้ายถึงขั้นที่ว่า เอา บุก เลยยังไม่ได้บุกมาเป็น ๓๑ กิโลแล้วก็ยังไม่บุก แล้วยังงี้ ๓๑ กิโลต้องได้ ๒ แห่ง ๆ หนึ่ง ๑๒ กิโลครึ่ง ๒ แห่งเป็น ๒๕ กิโล อันนี้ยังเหลืออีก ๖ กิโล แล้ววันนี้มาอีก ๑ กิโลเป็น ๗ เข้าไปแล้วนะ นี่เดี๋ยวมันจะให้บุกอีก คอยฟังคอยจังหวะมันเสียก่อน กว่าจะถึงเวลามันก็นาน มันก็มาเรื่อย ๆ อย่างนี้ มันควรบุกแค่นั้นบุก หัวหน้าพี่น้องทั้งหลายไม่ต้องตกใจนะ ว่าจะอ่อนแอนี้ อย่า-อย่ามาเข้าใจนะ มีแต่จะบุกเรื่อย บุกเรื่อยเชียว ควรได้เท่าไรเอาเลย ๆ เข้าคลังหลวงของเรา ๆ ให้แน่นหนามันคงพอใจ เราเอาตรงนั้น นี่จึงว่าพยายามเรื่อย

ทางวัดสายกรรมฐานเราก็รู้สึกว่ามันอนุโมทนากับท่านเป็นอย่างมากทีเดียว เห็นใจท่านว่าตั้งหน้าตั้งตาช่วยทั้งตัวเอง ช่วยทั้งชาติบ้านเมือง ท่านอยู่ในป่าในเขาเสาะแสวงแต่ธรรมเข้าสู่ตัวเอง เมื่อเห็นชาติบ้านเมืองมีความเดือดร้อนประการใดนี้ ท่านยังอุตสาห์ออกมา ที่หลักใหญ่ก็คือ ภูสังโฆ ผาแดง จากนั้นก็นำค่าน้อย หนองกอง มาเรื่อยมารวมกันเข้าทางโน้นทางนี้ เข้ามานี่เรื่อย ๆ เรียกว่ากรรมฐานสายภาคอีสาน กรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้เรียกว่ามาหมดทุกแห่งเลย ทางนั้นทยอยมาฝากตรงนี้ มาทางนั้นมาฝากตรงนั้น ทางนั้นเอามาทางนี้ ทางโน้นมาฝากจุดนั้น มาฝากจุดนี้ รวมเข้ามา ๆ เรื่อย ๆ ได้เยอะนะ ไมใช่น้อย ๆ ได้มากอยู่ ทองคำ ดอลลาร์

กรรมฐานเรามาเรื่อย ๆ เดียวนี้ก็ยังมีมาอยู่อย่างนั้น มาเรื่อย ๆ ท่านอุตสาห์จริง ๆ ปกติท่านเหล่านี้จะไม่สนใจกับเงินกับทองอะไร ท่านมุ่งแต่ธรรมล้วน ๆ ท่านไม่สนใจกับเงินกับทอง ที่นี้เวลาเกิดเหตุการณืเกิดขึ้นที่จำเป็นนี้ เงินทองมีเท่าไรท่านก็บอกกล่าวประชาชน ลูกศิษย์ลูกหารวมกันมาทีหนึ่ง ๆ สำหรับท่านที่ให้เก็บไว้เป็นเงินก้อนเงินอะไรท่านไม่มี กรรมฐานท่านเป็นอย่างนั้น มีแต่ธรรมล้วน ๆ นี่ท่านยังอุตสาห์พยายามส่งมาเรื่อย ๆ ส่งมาไม่ขาด ไม่มากก็น้อยมาเรื่อย ๆ นี่เรียกว่าศาสนาช่วยบ้านช่วยเมืองช่วยอย่างนี้ การฟื้นฟูชาติไทยของเราคราวนี้มี ๒ ประเภทดังที่เราเคยอธิบายให้ฟังแล้ว อันแรกนี่คือด้านวัตถุเงินทอง ฟื้นฟูที่สำคัญคือจิตใจ

พินฟูจิตใจให้รู้ตัวชั่ว รู้หนักรู้เบาแล้วก็มาปรับปรุงวัตถุเหล่านี้ให้เป็นผลเป็นประโยชน์ต่อไปได้จากจิตใจที่เป็นธรรม ซึ่งได้รับการอบรมมาเรียบร้อยแล้ว สำคัญที่จิตใจนะ ถ้าจิตใจจมตึงอะไรไม่มีความหมาย พี่น้องทั้งหลายอย่าเข้าใจว่าสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เลิศเลอนะ เลิศเลออะไรประสาอิฐปูนหินทราย ถ้าว่าเงินก็กระดาษ เขาชื่อว่าไอ้หลังลาย มาตั้งสมมุติขึ้นว่าไอ้หลังลายเป็นเงินเป็นทอง ถ้าเราหลงมันแล้วไอ้หลังลายมันก็เป็นไฟเผาเรา ถ้าเราไม่หลงมันใช้ตามความสมมุตินิยมแล้ว นำไปใช้ประโยชน์ได้หมดแน่ะ พาคนไปสวรรค์นิพพานได้นะไอ้หลังลาย พาคนจมลงนรกก็ได้ไอ้หลังลาย ขึ้นอยู่กับเจ้าของผู้นำมาใช้ ถ้าใช้ในทางที่ผิดก็จมได้เลย ไอ้หลังลายไม่ใช่ของเล่นนะ ถ้าใช้ในทางที่ถูกไปสวรรค์นิพพานได้เลย นั่น มันของเล่นเมื่อไร เพราะฉะนั้นเราถึงต้องได้พินฟูจิตใจของเราให้ถูกต้องดีงาม แล้วนำสิ่งทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับเรานี้ไปทำประโยชน์ไม่ให้เกิดโทษ สมกับที่เราเป็นเจ้าของเป็นผู้ฉลาดกว่าสมบัติเหล่านั้น มันก็ถูกต้อง

นี่ที่ว่าพินฟูทางด้านจิตใจเป็นสำคัญมากนะ ถ้าจิตใจดีแล้วอะไรมันค่อยเป็นค่อยไปทั้งนั้นแหละ ผัวเมียอยู่ร่วมกัน พึ่งเป็นพึ่งตายกันแล้ว ครอบครัวนี้เป็นสุข เราอย่าเอาเงินล้านเงินโกฏินี้มาอวดนะ ถ้าจิตใจไม่ดีเหล่านั้นคือไฟมาเผา ถ้าต่างคนต่างเป็นธรรมด้วยกัน ชื่อสัตย์สุจริตต่อกันพึ่งเป็นพึ่งตายกัน เช่น ผัวเมียนี้อยู่ที่ไหนเย็นหมด ได้น้ำพริกมาจิ้มบ๊ีบ ๆ เย็นหมด น้ำปลามาจิ้มบ๊ีบ ๆ สบายไปเลย ๆ เงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา ผัวก็ได้ ๕ เมีย เมียก็ได้ ๑๐ ผัวมาลองชิมนะ กัดกันແหลก มันเอากองภูเขาเป็นสนามรบกันเลย กองภูเขาของสมบัติมันเลยเป็นพินเป็นไฟเผาเรียบ นั่นเห็นไหม นี่ละใจเสียเสียอย่างเดียวเท่านั้นเสียหมดนะ

เพราะฉะนั้นการพินฟูจิตใจจึงเป็นอันดับหนึ่ง เช่นอย่างการช่วยชาติเวลานี้ถือจิตใจเป็นสำคัญ ไปเทศน์ที่ไหนเราจึงไม่ลดละการแนะนำสั่งสอนทางด้านจิตใจ เพื่อวัตถุจะได้มีความเจริญรุ่งเรืองไปตามหัวใจที่เป็นธรรมแล้ว พวกกันจำเอานะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้น

โห้ เหนื่อย นังนาน ๆ ปากนี้เวลาจันหมากก็เลยไหลไปตามนี้ อยู่เฉย ๆ มันก็ไหลตามนี้ มันพิลึกนะ บางทีพระมาเซ็ดปากให้ เรากำลังคุยโม้มันก็ไหลออก ที่นี้พระท่านคงรำคาญเลยมาเซ็ดให้ ไอ้เรายังไม่เรื่อย พระเซ็ดไป ทางนี้ไม้ไปเรื่อยมันก็แปลกนะ แปลก แต่ก่อนน้ำลายมันไม่ไหล น้ำหมาก เราเห็นแต่พระแก่ ๆ ที่วัดสระแก้ว อำเภอบ้านโป่งนะ เราเข้าไปดู คือท่านเลี้ยงเด็กเราเห็นใจท่าน เพราะเราเคยทำอย่างนั้นอยู่แล้ว ท่านเลี้ยงเด็กที่วัดสระแก้ว อำเภอบ้านโป่งนะ ท่านแก่มากแล้ว แก่กว่าเรา ท่านจันหมากดูเลอะเทอะเปื้อน มาคุยกับเรา ก็ไหลเรื่อยท่านก็คุยของท่านไป คุยไปเรื่อย

เราก็ดูท่านนะ ค่อยกันไปเรื่อย ๆ ทีนี้มาถูกเรากำลังเลอะ เราคุยเรื่อยพระมาเซ็ดปากให้
เรา เราคุยเรื่อย เดี่ยวนี้เป็นอย่างนั้นนะ เราคุยเรื่อยพระมาเซ็ดปาก พระคงรำคาญ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd